

Dr Bitskey Botond
Alkotmány bíróság

Ügyszám: IV/2926-1/2021

Budapest

IV/ 02926 - 2 / 2021	
2021. SZEPTEMBER 23.	
1	3

Tisztelt Főtitkár Úr!

Alkotmányjogi panasz indítványom kapcsán hiánypótlásra hívott fel, ezért ennek megfelelően a fenti ügyszámú indítványomat kiegészítem.

A kérelem anyagi-jogi jogalapja (a már megjelöltekén felül) az Alaptörvény R, Cikke:

- (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek
- (3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

1. Cikk

- (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

A kérelem eljárásjogi jogalapja: Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja valamint az Abtv 27 és 43. §-ai.

Az ügy tárgya alapvető alkotmányjogi jelentőségű a bírósági kijelöléssel szembeni jogorvoslat hiánya okán, illetve az indítványban kifejtettek szerint a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség miatt, nevezetesen, hogy közigazgatási határozat illetve közigazgatási eljárás jogerős lezárása hiányában dönthet-e polgári bíróság a rPtk 349 §-a szerinti kárterítési perben.

Jogszerű-e a magántulajdon korlátozása (R és XIII. cikk) a közigazgatási hatósági eljárás határidejének lejártá után a közérdekre hivatkozással érdemi döntés hiányában a hatóság által.

Alapjogsérelem az indítványomban hivatkozott Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint:

- A megjelölt közigazgatási hatóság a polgári per jogerős befejezéséig sem hozott-tisztességtelen módon - határozatot. Emellett nagyon is részrehajlóan járt el amikor az állam tulajdonát képező az ingatlanon törvénysértően elhelyezett vízvezeték használatát engedélyezte.

Az 1995 évi LVII. tv „a vízgazdálkodásról” 28. § (1) bek szerint

„vízjogi engedély szükséges annak használatba vételéhez, üzemeltetéséhez”

- A megjelölt alapjogi sérelem az ésszerű határidőt illetően:

A Ket 4. § (1) bekezdésében is biztosított a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog.

A Ket-től eltérően, a 72/1996 (V.22) Korm rendelet, a "Vízgazdálkodási & hatósági jogkör gyakorlásáról" 21. § (10) bekezdésében foglaltak szerint:

„ legkésőbb az ellenőrzés befejezésétől számított 2 hónapon belüli az eljárási határidő ”

Ehhez számítva a Ket 33. § (7) bekezdete szerinti egyszeri és, legfeljebb 30 napos eljárási határidő hosszabbítási lehetőséget látható, hogy milyen súlyosan törvénysértő a 12 éves 1. fokú eljárási határidő.

Az 5/2017 (III.10) AB határozat szerint:

[15] A hatósági eljárás méltányosságának, tisztességének alapvető feltétele, hogy a közigazgatási hatóságok a rájuk irányadó jogszabályi határidőket betartsák ... A közigazgatási szervnek nem joga hanem hatásköre és illetékesége (ennek megfelelően lehetősége) eljárni ... A szubjektív és objektív határidők közötti különbségtételre a határidő bármilyen okból bekövetkező túllépésére, a jogszabály erejénél fogva (ex lege) nincs lehetőség

[16] A tisztességes hatósági eljáráshoz való joghoz hozzátartozik annak biztosítása, hogy a közigazgatási hatóságok a rájuk vonatkozó határidőket betartsák és a bíróságok e határidőket be nem tartását ne az ügyfél terhére, hanem javára értékeljék ...

A tisztességes hatósági eljáráshoz való alaptörvényben biztosított jogból következik, hogy a közigazgatási hatóságok számára a jogalkotó által megalkotott határozathozatali ... határidő elmulasztásának bűnűmát a mulasztó, jogszabályi kötelezettségüket nem teljesítő ha-

társágok -- viseljék

[17] --- az a bírói értelmezés --- a tétel jogszabályi előírás szerinti határidő letelte után nem jűzi azt a következ -
ményt, hogy az e határidőt túllépő hatóságok határozat-
hozatali lehetősége elenyészik --- az Alaptörvény XXIV.
Cikk (1) bekezdésével ellentétes.

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése szerinti alappjogsévelemhez:

- A tisztességes bírósági tárgyalást illetően:

Véleményem szerint alapvetően tisztességtelen az olyan tárgyalás amelyen a bíró az eljárás határidő után tett alperesi cselekményeket tárgyalja miközben a felperesi bizo-
nyítékokról, jogszabályi hivatkozásokról tárgyalni sem hajlan-
dó. Azokról sem amelyekket felperesi indítványnak helyt adve
maga szerezte be. Nem tárgyal alperes időelőtti sépre vonatkozó
 kifogásáról sem noha azt jóval korábban betérjesztette, mint
 az elévültségi kifogást. A körülmények, időpontok érdemi
 vizsgálata nélkül „prejudikálta” az igény elévültségét

A bírósághoz fordulás joga nem azt jelenti, hogy valaki kére-
lemmel fordulhat a bírósághoz --- hanem, hogy a jogvitát
 a bíróság ÉRDEMBEN bírálja el és arról érdemben ---
 végérvényesen döntsön. --- A személyek alanyai --- és nem
 elszenvedői a bírósági eljárásnak --- Alkotmányban biz-
 tosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt
 jogukat és kötelességeiket elbírálja --- A bírósághoz
 fordulás jogából következően a bíróságok a kereseti
 kérelem valamennyi elemének érdemi megvizsgálására
 kötelesek. (24/2018 (XII.28) AB [18-19])

Bár a közigazgatási eljárásban még 1. fokú határozat sem született a polgári bíróságok az ügyben már vélegesen döntöttek.

Viszont a 3328/2020 (VIII.5) AB szerint:

[35] ... maga a közigazgatási per az ami a jogorvos-
lathoz való jog érvényesülését szolgálja. —
A közigazgatási per befejezéséig a közigazga-
tási jogvitát nem lehet lezártnak tekinteni

A józan észnek megfelelő "ám sokszorosan túllépett eljárási határidőket a bíróságok döntésükben mégis terhemen értékel-
ték". Ez véleményem szerint nem a bírói pártatlanság bizo-
nyítása.

- Az Alaptörvény R cikke mindenki, így a bíróságok számára is kötelezővé teszi a jogszabályok alkalmazását ill rendelkezéseik figyelembe vételét.

Konkrét hivatkozásaim ellenére az alábbi jogszabályi ren-
delkezések vizsgálatát is mellőzték a bírók - a XXIV. cikk
(1) bekezdésére hivatkozó alapjogsérelemmel felsoroltakon kívül-

- Etv 27 § (4) bek és 48/A §

Ket, 32. § (8) bek

- HESZ - mely a helyi önkormányzati rendelet.

Kirekesztően értelmezte továbbá a II. fokú bíróság a rPtk 327 §
(4) bekezdését is hiszen az nem mondja ki, hogy milyen módon/
eljárásban lehet írásbeli felszólítást tenni

Bár ismereteim szerint az Alkotmánybíróság csupán az in-
dokolás hiányát is alapjogi sérelemként értelmezi, úgy
gondolom ide tartozna a kirívóan hamis tényállítás is.
Nem jelenti az érdemi elbírálást, hogy a bíróság

a jelek által relevánsnak tartott bizonyítékokat „begyűjti” azokat érdemben (sehoggy) nem vitatja meg, majd ítéleti hivatkozásaiban egyeseket felhasznál másokat pedig említés nélkül figyelmen kívül hagy.

— Alapségi sérelem a tulajdoni korlátozást illetően
(Alaptörvény XIII. cikk)

Az alperes jogellenes mulasztásának és szándékos magatartásának következményeként magántulajdonú ingatlanom jelentős területként „közterületként” hasznosult az állam javára egyben érvényesítve a meg sem alapított szolgalmi jog szerinti korlátozásokat. Az alperes szándékosságát jelenti, hogy amíg nem adott jogerős használatbavételi és működési engedélyt addig a művet nem szabadott használni – s bár erről tudomása volt mégsem intézkedett.

A jogorvoslati jogi alapségi sérelmet illetően:
(Alaptörvény XXVIII. cikk (7) beke)

A polgári II. fokú bíróság érdemben nem bírálta el a jogorvoslati eljárásban megjelölt releváns tényeket. Így azt, hogy mulasztása okán a hatóság már el sem járhatott, határozatot sem hozhatott, de nincsen a közigazgatási jogvitát jogerősen/végérvényesen lezáró döntés sem. Egyáltalán nem nyilatkozott az 5. oldalon az Alaptörvény 81. Cikke kapcsán hivatkozott jogszabályok alkalmazásának hiányáról. A nem nyilatkozott megállapítás arra vonatkozik, hogy meg sem vizsgálta a fellebbezésben foglaltakat így megállapítható a hatékony jogorvoslat abszolút hiánya.

Meggyőző édesem, hogy jogorvoslati eljárásban nem elég arra hivatkozni, hogy a vitatott problémát az 1. fokú bíróság már elbíráltta és azzal a 2. fokú bíróság is egyetért akkor ha arról, mint korábban hivatkoztam az 1. fokú bíróság érdemi tárgyalás nélkül kizárolog okirati „szemezgetés-sel” döntött.

Indítványomban foglaltakat fenntartva úgy gondolom, hogy különösen a Fővárosi Ítélet-tábla kijelölő vizsgálata volt az ami alappozsíválmét eredményezett hatáskör/illetékességi hiányában, hiszen az 1. tárgyalás időpontjában kizárolog a Győri Ítélet-tábla volt illetékes kizárolásról/kijelölésről dönteni. A felterjesztést pedig addig halogatták, míg 2018.01.01-ét a Fővárosi Ítélet-tábla is illetékessé vált, azonban az illetékességi ütközés okán a KURIA-nak kellett dönteni.

A jogorvoslati (érdemi) lehetőség azonban soha nem volt biztosított.

Budapest, 2021. szeptember 19.

Tisztelettel

